

Skatteministeriet

21. november 2018
J.nr. 2018-6527
hlo

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 26 - Forslag til Aktiesparekontolov.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 10 af 2. november 2018 (L 26 – bilag 6).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. november 2018 fra Forbrugerrådet Tænk vedrørende lovforslagets virkning på investeringsmarkedet, jf. L 26 – bilag 6.

Svar

Forbrugerrådet Tænk har to overordnede bemærkninger til lovforslagets indvirkning på investeringsmarkedet:

1. Aktiesparekontoen bør ikke forbeholdes danskproducerede investeringsbeviser, men bør give forbrugerne reel mulighed for at købe investeringsbeviser produceret i andre EU-lande.
2. Skattefordelene ved aktiesparekontoen bør ikke forbeholdes banker, men bør også kunne tilbydes af bankernes konkurrenter – fx pensionselskaber og investeringsforvaltningsselskaber.

Indledningsvist skal jeg bemærke, at jeg er helt enig med Forbrugerrådet Tænk i, at der også i forhold til den kommende aktiesparekonto er behov for konkurrence på området, idet det vil kunne være medvirkende til at sikre lave omkostninger for forbrugerne.

Ad 1. Muligheden for at købe udenlandske investeringsbeviser

Forbrugerrådet Tænk mener, at den foreslåede afgrænsning af de investeringsbeviser, som kan indgå på aktiesparekontoen, vil medføre, at danske forbrugere vil være afskåret fra at investere i udenlandske investeringsbeviser via deres aktiesparekonto.

Jeg er helt enig i, at aktiesparekontoen ikke skal forbeholdes danskproducerede investeringsbeviser. Det er min forventning, at der fremadrettet på aktiesparekontoen vil kunne indgå investeringsbeviser udstedt af udenlandske investeringsinstitutter.

Kun værdipapirer, der efter de almindelige regler beskattes som aktieindkomst, kan efter forslaget placeres på aktiesparekontoen. Værdipapirer, der beskattes som kapitalindkomst – f.eks. obligationer og beviser i obligationsbaserede investeringsforeninger – kan derimod ikke indgå på aktiesparekontoen. Baggrunden er, dels at aktieindkomst normalt beskattes noget lempeligere end kapitalindkomst, og dels at hensigten med aktiesparekontoen er at give et incitament til køb af aktier.

Om de enkelte værdipapirer beskattes som aktieindkomst eller som kapitalindkomst afgøres ikke af reglerne i den foreslåede aktiesparekontolov, men af skattelovgivningens almindelige regler om kapitalafkast.

Afkast fra investeringsselskaber beskattes i dag altid som kapitalindkomst. Som også Forbrugerrådet Tænk er inde på, indgår det i aftalen fra november 2017 om erhvervs- og iværksætterinitiativer, at afkast fra aktiebaserede investeringsselskaber skal beskattes som aktieindkomst. Hensigten er at gøre det mere attraktivt for danskere at placere deres opsparing i udenlandske investeringsinstitutter. Den forskellige skattemæssige behandling af afkast fra investeringsselskaber, alt efter om de er aktiebaserede eller ej, kræver en definition af, hvad det vil sige at være aktiebaseret.

Der er den 20. november 2018 fremsat et lovforslag (L 114), hvori der indgår en udmøntning af dette aftalepunkt. Der lægges i dette lovforslag op til, at udenlandske investeringsselskaber, der ønsker at kunne udbydes som aktiebaserede, skal melde sig hos de danske skattemyndigheder. Dette skal sikre, at de danske investorer har klarhed over, hvordan beskatningen af beviser er. Jeg har en forventning om, at der ikke er tale om en stor administrativ byrde for de udenlandske investeringsselskaber, og at dette krav ikke vil hindre, at danske investorer får mulighed for at investere i disse produkter.

Jeg vil naturligvis være indstillet på at drøfte kriterierne for definitionen af aktiebaserede investeringsselskaber i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, hvis der måtte være et ønske herom.

Ad 2. Aktiesparekonti hos pensionselskaber og investeringsforvaltningsselskaber

Forbrugerrådet Tænk henviser til høringssvaret fra Forsikring & Pension og til henvendelserne fra investeringsforvaltningsselskabet Fundmarket A/S. Rådet finder, at alle virksomheder med tilladelse til at tilbyde forbrugerne investeringskonti bør have mulighed for at tilbyde aktiesparekonti og anfører, at bankerne ikke bør have ”monopol” på at tilbyde aktiesparekonti.

I forhold til at acceptere andre udbydere end pengeinstitutter vil jeg gerne indledningsvis tilkendegive, at jeg vil være positivt indstillet, hvis det, efter en indkøringsperiode, hvor der er høstet erfaringer med ordningen i praksis, kan være muligt at tilrette ordningen og i den forbindelse udvide kredsen af finansielle virksomheder, der kan udbyde aktiesparekontoen. For så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber kan jeg i den forbindelse henvise til mit svar på spørgsmål 1, hvor jeg har kommenteret henvendelserne fra Fundmarket A/S, som Forbrugerrådet Tænk henviser til.

For så vidt angår forsikrings- og pensionselskaber bemærkes, at den foreslåede aktiesparekonto er tiltænkt opsparing for frie midler. Opspareren vil frit kunne udlodde (hæve) løbende fra opsparingen. Samtidig er den foreslåede beskatning (17 pct.) lidt højere end beskatningen på pensionsordninger (15,3 pct.). Aktiesparekontoen er således ikke et oplagt valg for langsigtet pensionsopsparing.

Ved udformningen af aktiesparekontoloven er der desuden lagt stor vægt på, at aktiesparekontoen skal kunne administreres af de enkelte udbydere af aktiesparekonti. Et væsentligt element her er, at den enkelte udbyder skal kunne administrere indskudsloftet på 50.000 kr. Det er baggrunden for, at hver person kun kan oprette én aktiesparekonto, der skal bestå af en eller flere indlånskonti og et eller flere værdipapirdepoter.

Efter lov om finansiel virksomhed er det kun pengeinstitutter, der må føre kontantkonti (modtage indlån) for deres kunder. Kundernes kontantkonti skal derfor oprettes i et pengeinstitut. For at kontrollere indskudsloftet er det nødvendigt, at udbyderen kender den samlede værdi af aktiesparekontoen – både værdien af værdipapirdepotet og værdien af

kontantkontoen. Den enkelte udbyder kan som udgangspunkt alene opgøre værdien af den konto eller det depot, der er oprettet hos udbyderen selv.

Hvis en del af aktiesparekontoen (værdipapirdepotet) etableres hos én udbyder, mens en anden del (kontantkontoen) etableres hos en anden udbyder, vil det således være vanskeligt for udbyderen at opgøre aktiesparekontoens samlede værdi og dermed vanskeligt at kontrollere indskudsloftet.

Det er på den baggrund den nuværende vurdering, at det vil være vanskeligt at forene hensynet til, at den foreslåede aktiesparekontolov skal være til at administrere for den enkelte udbyder, herunder at holde styr på, om indskudsloftet på 50.000 kr. er overholdt, med en ændring, hvorefter forsikringsselskaber og investeringsforvaltningsselskaber også skal have adgang til at udbyde aktiesparekontoen.